Многоуважаемий господин Стоилов,

Считам за излишно да Ви уверявам по-подробно с моето посещение на новий ми пост, поверен на мене, благодарение на Вашето благоволение, което благоволение надявам се че ще оправдая подир[?] време.

От моите официални работи Вам е вече известно, че в двореца бях приет по най-бляскав начин. Кралят беше предварително вече благосклонно предупреден за мене, както от Ген. [illegible], с доверието и многото приятелство на когото се ползувам отдавна, тъй също и от своя секретар, Ген. [illegible], както и от други приятели между които, които ме познават от по-рано. Изключителното внимание и [illegible], които ми указа кралят, както при представлението[?] време, тъй също и сега, прави изключително приятно впечатление на всички тукашни и странни от дипл. кор. Същия ден, когато бяхме приети, имахме бал във Военния клуб, където бях само най-избраното тукашно общество и цялото от дипл. тяло. На този бал, не само че Н. Вел. Кралят обръщаше най-голямо внимание към мене и ме поканваше в двореца и др. т., но и самия Крал Милан, който беше сам наредил да му бъда представен, разговаря дълго време с мене и ми показа [illegible] своето задоволство, че изборът на Н. Ц. В. е паднал на мене, на когото той разчитал [illegible] поддържане добрите отношения между двете страни.

Както двореца и правителството, тъй също и обществото и печатът ме посрещнаха и приветствуваха с особена симпатия, което обстоятелство ще имам да продължавам да употребявам всичките за в полза на нашите интереси и, уверявам Ви, всичко това ми дава такава [illegible], такава надежда, щото уверен съм, че както Н. Ц. В. Князът, тъй също и Вий, па и цялото правителство ще бъдете напълно задоволни от мене тук, като представител на България и имам да [illegible] никакви [illegible] от моя страна за да представлявам както трябва нашата страна тук.

Вчера, когато [illegible] да дойде Кралят в чест на моето назначение тук, се отправи по моя просба, до завършването му от Виена.

Ползувам се от случая да Ви изкажа повторно своята безгранична благодарност, която Ви дължа и да поднеса както Вам, тъй също и на Г-жа Стоилова, на двете малки [illegible] своите искрени благопожелания.

С уважение оставам

всепреданий Ваш

[illegible signature]

Белград 1897
Януарий 14.

А·Р·Х·И·В·А
Д-РЪ КОНСТАНТИНЪ СТОИЛОВЪ
1853 – 1901